

Bỏ Qua Đi Tám!

Người Sài Gòn thuở xưa (kéo dài cho tới trước năm 1975) ưa nói câu "bỏ qua đi Tám". Sao không nói "bỏ qua đi Hai / Năm / Chín...", một thứ tự nào đó bất kỳ, mà phải là "Tám"?

Người Sài Gòn định danh cho nghề nghiệp, chức vị trong xã hội bằng thứ bậc, dính chặt vô thứ bậc luôn, rất ngộ nghĩnh:

- HAI: để chỉ dân có học, làm việc trong các công sở. Tỉ dụ "thầy Hai thơ ký", "thầy Hai thông ngôn"...
- BA: để chỉ giới thương gia người Hoa, tạo thành một thế lực để nể. Nghe gọi "chú Ba", biết ngay đó là người Hoa
- TƯ: tức các đại ca trong giới giang hồ, tuy kiếm sống bằng nghề đâm chém nhưng cũng có "đạo nghĩa" chứ không tạp nham, thiếu nghĩa khí như các băng nhóm "trẻ trâu" bây giờ. Người Sài Gòn gọi là "anh Tư dao búa", giới bình dân và kể cả một số tiểu thương khuê các coi bộ cũng thiện cảm với các "anh Tư"
- NĂM: để chỉ giới lưu manh móc túi, cò mồi mại dâm..., gọi bằng "anh Năm đá cá lặn dưa"
- SÁU: để gọi giới cảnh sát, người Sài Gòn nói "thầy Sáu phú lít", "thầy Sáu mã tà"
- BẢY: khi cần vay vốn làm ăn thì gặp các "anh Bảy Chà và", hồi xưa người Ấn Độ qua Sài Gòn, họ thường buôn bán vải và nhứt là làm nghề kinh doanh tín dụng (cho vay)
- TÁM: đây là thành phần đông đảo nhứt trong xã hội, làm đủ thứ nghề thuộc về lao động chân tay (bốc vác, gánh nước, phu xe...), tức giới bình dân.
- CHÍN: dùng chỉ giới chị em kinh doanh "vốn tự có", gọi bằng "chị Chín Bình Khang".

(Trên đây có hai thứ bậc được gọi bằng "thầy": "thầy Hai", "thầy Sáu phú lít". Làm nghề cảnh sát, người Sài Gòn tuy gọi "thầy" nhưng xếp dưới cả dân đâm thuê chém mướn là "anh Tư dao búa", "anh Năm đá cá lặn dưa")

* Trở lại với thành ngữ "Bỏ qua đi Tám":

Thứ bậc "Tám" thuộc về giới bình dân, họ không ăn trắng mặc trơn như "thầy Hai", giàu có như "chú Ba", "anh Bảy Chà và", bặm trợn như "anh Tư dao búa" hay "anh Năm đá cá lặn dưa", thành thử họ yếu thế hơn. Mỗi khi đụng chuyện chẳng lành, họ ưa khuyên nhau đừng để ý tới làm gì cho nhục đầu: "Bỏ qua đi Tám"! Riết rồi, câu nói này cũng lan qua các thành phần xã hội khác, thay vì nói chữ nghĩa "dĩ hòa vi quý" để khuyên nhau, người Sài Gòn nói gọn băng, "bỏ qua đi Tám", cho thấy cách sống hiếu hòa được chuộng hơn hết.

Nguồn: Trang Văn Chương Miền Nam